

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.434 van 4 oktober 2001
in de zaak A. 102.723/VII-23.229.**

In zake : de n.v. GALVACOAT,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 82-84.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. GALVACOAT op 2 april 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 31 januari 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij de beroepen die de verzoekende partij heeft ingesteld tegen de weigering, eerst stilzwijgend en later expliciet bij besluit van 24 augustus 2000, door de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, van de vergunning voor de exploitatie van een inrichting voor het verzinken en moffelen van metalen, gelegen aan de Engelbeekstraat te Diest, ongegrond worden verklaard en de beroepen vergunningsweigering wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert :

“1. Dat de N.V. GALVACOAT ingevolge de weigering van de exploitatievergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat.

2. Dat de levensvatbaarheid van de N.V. GALVACOAT in de kiem van haar ontstaan dreigt gesmoord te worden.

3. Dat het in casu immers gaat om een startend bedrijf. Dat de inrichting in kwestie -waarvoor de exploitatie-vergunning in casu werd geweigerd- de enige bedrijfsactiviteit omvat van de onderneming.

4. Dat de weigering in kwestie dan ook een einde maakt aan elke potentiële bron van inkomsten van de onderneming in kwestie.

5. Dat volgens vaste rechtspraak van Uw Raad een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de exploitant van een inrichting bestaat van zodra een administratieve beslissing de volledige stopzetting van alle activiteiten tot gevolg heeft (...).

6. Dat daarenboven dient vastgesteld te worden dat de NV GALVACOAT actief is op een erg concurrentiële markt.

Dat in dit verband dient gewezen te worden op het feit dat de concurrentie op de loer ligt.

(...)

Dat hieruit andermaal blijkt dat verzoekster ingevolge het uitblijven van een vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan, een nadeel dat des te meer groter zal zijn zolang de voorliggende weigering van vergunning wettig blijft bestaan, dit is zolang de weigering niet is geschorst”;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota onder meer antwoordt dat het bestreden besluit niets wijzigt aan de economische toestand van de verzoekende partij, en dat niet valt in te zien hoe een nog niet bestaand bedrijf belangrijke klanten kan verliezen en uit de markt geconcentreerd kan worden;

2.2. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.2.1. De door het bestreden besluit geweigerde vergunningsaanvraag betreft een nieuwe inrichting voor het verzinken en moffelen van metalen, die, gelet op de

weigering zowel in eerste aanleg door de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, als in graad van beroep, in rechte die activiteiten nog niet vermag of vermocht uit te oefenen.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit houdt dan ook slechts in dat de verzoekende partij voorlopig de exploitatie van haar inrichting niet kan aanvangen.

Die partij kan dan ook niet met goed gevolg doen gelden dat het bestreden besluit de “stopzetting” van haar enige bedrijfsactiviteit tot gevolg heeft.

2.2.2. De aangevoerde nadelen komen er voor het overige in essentie op neer dat de levensvatbaarheid van de vennootschap, die volgens de verzoekende partij speciaal werd opgericht om de activiteit uit te oefenen die het voorwerp uitmaakt van de geweigerde vergunningsaanvraag, “in de kiem van haar ontstaan dreigt gesmoord te worden” temeer omdat de betrokken markt zeer concurrentieel is.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de verzoekende vennootschap door naamsverandering is ontstaan uit een andere naamloze vennootschap, de n.v. ALPACK-LUMMEN.

Hoewel blijkt dat tegelijk een wijziging werd aangebracht aan de maatschappelijke doelstelling van de vennootschap, waardoor de klemtoon hoofdzakelijk komt te liggen op de behandeling en bewerking van metalen, moet vastgesteld worden dat de doelstellingen van de vennootschap volgens haar statuten verder reiken dan de voorvermelde activiteiten.

De vennootschap heeft aldus ook tot doel : “de groot- en kleinhandel, de invoer- en uitvoerhandel, het vervoer, de fabricage, de verwerking en de bewerking van grondstoffen onder alle vormen, onder meer onder de vorm van granulaten tot alle kunststofartikelen in al haar toepassingsvormen, waaronder verpakkingsmaterialen”.

Hieruit, en uit het feit dat de laatst vermelde activiteiten rechtstreeks aansluiten op de activiteiten van de rechtsvoorgangster van de verzoekende partij, moet worden besloten dat de bestaansreden van die partij niet uitsluitend gelegen is in de uitoefening van de activiteiten waarop het bestreden besluit betrekking heeft.

De verzoekende partij betwist bovendien niet dat zij, op het vlak van bedrijfsvoering en -activiteiten, is verbonden met twee andere, naastliggende, metaalverwerkende bedrijven, de n.v. METALIX en de n.v. ALCOAT, die met haar gemeenschappelijke bedrijfsleiders hebben.

Uit al het voorgaande dienen twee conclusies te worden getrokken : ten eerste, dat niet met concrete, overtuigende gegevens is aangetoond dat “de levensvatbaarheid (van de verzoekende partij) in de kiem van haar ontstaan dreigt gesmoord te worden”,

ten tweede, dat in casu het aangevoerde nadeel mede het gevolg is van de vennootschapsrechtelijke constructie die door de oprichters van de verzoekende partij werd gecreëerd.

Het algemeen besluit moet dan ook zijn dat de verzoekende partij niet aantoonst dat zij, ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier oktober tweeduizend en een, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.